

politistationerne skal være bemandede, skal overlades til den enkelte ledelse.

Men jeg vil godt så klart som muligt sige, at for Venstre drejer det sig altså ikke om at bruge ressourcerne til at bemandede stationerne i nattetimerne. Det, det drejer sig om, er at betjene borgerne der, hvor de er, og det er altså på forbrydelsernes gerningssteder – og det er i sagens natur ikke politistationerne. Det er politiet, der skal komme til borgerne, og ikke omvendt.

Vi i Venstre lægger meget vægt på, at den lokale forankring bevares og udbygges, og at SSP-samarbejdet med kommunerne ikke blot skal bevares på de forskellige niveauer, der allerede er, men at dette arbejde også udbygges, og vi er meget tilfredse med, at den del af forslaget har fået megen plads i lovforslagets bemærkninger. Samarbejdet bliver mere forpligtende, fordi der nu oprettes et kredsråd, så både borgmestre og politidirektører er forpligtede. Det skal ikke bare være en kaffeklub.

Når det drejer sig om domstolene, ligger der nogle af de samme synspunkter til grund: en større faglighed, en større fleksibilitet, altså mere fleksibel udnyttelse af personalet, når man nu går fra et meget stort antal af retter til et langt mindre antal af retter.

I diskussionen om, hvorvidt der bliver meget langt til retterne, er det vigtigt at understrege, at som udgangspunkt lægges alle civile retssager ud til byretterne som første instans. Det er jo i sig selv udtryk for større nærhed. Ligesådan lægges nævningsagerne fra landsretterne ud i byretterne.

Samtidig lægger vi meget vægt på i Venstre, at retterne får mulighed for at afholde visse retsmøder i lokalsamfundene. Vi ved, at der kan være nogle praktiske vanskeligheder, men vi tror, at de er til at overvinde. I den forbindelse er det meget vigtigt at understrege, at med denne retsreform tilstræbes der en lang række forenklinger, så sager vil kunne afvikles med færre retsmøder end i dag. Det betyder alt andet lige også en billigere og mere smidig retspleje for borgerne.

Kl. 17.30

Det spørgsmål, der ofte rejses, er, om sammenlægningen af retterne vil medføre, at advokatkontorerne i de mindre byer nedlægges. Det tror vi ikke. Det er vigtigt at få sagt, at når der nu forsvinder flere og flere advokatforretninger, også efter reformens gennemførelse, så er det

led i en udvikling, der for længst er i gang. Der findes forbløffende mange enmandsbetjente advokatforretninger rundt omkring i provinsen, som, uanset om der var kommet en retsreform eller ej, må forventes at forsvinde, når indehaveren går på pension.

Det er også vigtigt i den diskussion om nærhed at minde om, at det er altså ikke alt advokaternes arbejde, der består af retsarbejde. Når vi så også lægger til, at der altså sker en lang række forenklinger af småsagsprocesser med bedre retteltæggelse af retsmøderne og forhåbentlig også nogle steder med en mere stram retsledelse og mere teknologi og på lang sigt også videoafhøringer, så vil det alt i alt betyde, at der er færre retsmøder, og at det er færre gange, borgerne skal bevæge sig til retterne.

Jeg skal også minde om, at det jo ligger i tiden, at mægling er at foretrække frem for en retssag, og advokaterne har selv med stor styrke hævdet, at de er utrolig gode til at mægle eller mediere, som det også hedder i vore dage, og der er mange fordele ved den proces. Det vil så alt andet lige også betyde, at der bliver mindre brug for retten, men mere brug for advokaterne, hvilket er en udmærket udvikling, fordi dette at løse en konflikt ved dom jo er den ringeste løsning på en konflikt, hvis den kan afgøres ved, at parterne taler sig til rette og begge føler, at det egentlig var en god proces, og begge er tilfredse.

Med hensyn til retsreformen skal det også understreges, at med henlæggelse af nævningsagerne til byretterne lever vi op til konventionernes krav om, at en nævningsag skal kunne bevisvurderes i to instanser.

Lad mig så endelig om den geografiske fordeling af hovedpolitistationer og navnlig domhuse sige, at vi godt ved, at mange lokalområder er skuffede over det kort, der nu følger med forslaget. Mange har skrevet og mange er kommet i deputation, og det er naturligvis umuligt at tilfredsstille alle. Vi må som folketingsmedlemmer have mod til at se på helheden, og jeg mener, at vi, der har været med til at udarbejde dette lovforslag, på alle måder har forsøgt at nå noget nær det optimale både til gavn for de ansatte og de borgere, der skal betjene sig af politi og domstole. Det er jo det, der har været målet.

Jeg vil godt understrege til sidst, at vi naturligvis stadig væk lytter til de argumenter, der måtte komme gennem nye henvendelser og nye deputationer til Retsudvalget.